

Udvalgsbehandlingen har desuden vist, at forudsætningen for lovforslagets mål om de generelle ammoniakreduktionskrav ikke holder. Det er mindretallets opfattelse, at 90 pct. af samtlige dyreenheder ikke vil stå på miljøgodkendte stalde i 2015. Ministeren bekræfter i sit svar på spørgsmål 33, at kun 40-50 pct. af dyreenhederne vil være omfattet af de generelle reduktionskrav.

Bedrifter og dyreenheder omfattet af loven

Mindretallet mener ikke, at tilstrækkelig mange husdyrbrug og dyreenheder bliver omfattet af lovforslaget, fordi lovforslaget alene omfatter bedrifter, der er nybyggede eller væsentligt renoverede. Lovforslaget bør derfor omfatte samtlige husdyrbrug over 42 dyreenheder efter en overgangsperiode på 5 år.

Godkendelsesperiode af husdyrbrug på 8 år

Lovforslaget giver en garanti på 8 år for husdyrbrug, der opnår miljøgodkendelse, hvilket betyder, at der ikke i garantiperioden vil kunne stilles yderligere krav til husdyrbrugene. For godkendelser, der gives i årene 2007-2009, giver dette en række problemer. For først i 2009 forventes det igennem Natura 2000-planerne og vandplanerne klarlagt, hvad naturen kan tåle af forurening i form af nitrat, fosfor og ammoniak fra landbruget, uden at naturen tager skade. 8-års-garantien kan derfor medføre, at det offentlige vil skulle ekspropriere eller udbetale erstatninger, hvis der er behov for yderligere beskyttelse af naturen. I den mellemliggende periode bør der derfor være mulighed for at justere vilkårene for miljøgodkendelserne.

Beskyttelsesniveauet for nitrat til drikkevand/grundvand og overfladevand

Det fremgår af udkast til bekendtgørelse om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug i afsnittet om beskyttelsesniveauet for nitrat, at for beskyttelsesniveauet for nitratfølsomme indvindingsområder, hvor der endnu ikke er foretaget zoner, kan der i forbindelse med udvidelse af husdyrproduktionen ikke tillades nogen merbelastning, såfremt udvaskningen fra rodzonen overstiger 50 mg nitrat/l. Dette indebærer, at merbelastning tillades, såfremt udvaskningen fra rodzonen er mindre end 50 mg nitrat/l i rodzonen, og at der ikke er krav til reduktion, selv om der er en udvaskning på over 50 mg. Idet defini-

tionen af et nitratfølsomt drikkevandsområde angives som grundvand med over 25 mg nitrat/l, vil lovforslaget i sig selv kunne føre til yderligere nitratbelastning af en række nitratfølsomme drikkevandsområder. Dette finder mindretallet uacceptabelt.

Beskyttelse af den ammoniakfølsomme natur

Lovforslaget medfører, at en stor del af de særlige naturtyper ikke opnår den ekstra beskyttelse, der gives i områder omfattet af bufferzoner. En stor del af de naturtyper, der er beskyttet af naturbeskyttelseslovens § 3 (bl.a. heder, moser, søer og overdrev), er truet af tilstandsændring som følge af nedfald af luftbåret kvælstof, herunder ammoniak fra husdyrbrug. Derfor bør også disse områder defineres som bufferzoner.

Beskyttelsesniveau for fosfor

Konsekvensen af lovforslaget vil være, at der over tid vil ske en fortsat ophobning af fosfor på langt størstedelen af det danske landbrugsareal. Mindretallet bemærker i den forbindelse, at Danmarks Jordbrugsforskning på et Planteavlsmøde i 2006 har understreget, at kun nulbalance kan sikre, at tabet til vandmiljøet ikke øges.

Imidlertid fremgår det af ministerens besvarelse af spørgsmål 70, at der i mindre følsomme områder alene stilles krav om et maksimalt fosforoverskud.

Fortsætter ophobningen, vil de arealer, der i dag ikke er risikoarealer, blive til risikoarealer, idet man kan forvente, at evnen til binding af opløst fosfor forsvinder, og at mere fosfor bliver tabt ved erosion på skrånede arealer og gennem dræn.

Enhedslistens medlem af udvalget bemærker herudover, at hvis den tidligere SR-regering havde gennemført de fornødne initiativer for at føre landbruget mod en forvaltning, der tager tilstrækkeligt hensyn til naturen, ville det være langt vanskeligere for en nuværende borgerlig regering at komme med dette lovforslag og få det vedtaget. Så ville man klart kunne se, at der var tale om forringelser i forhold til en god situation. Det er nødvendigt, at gødningen fra landbruget fordeles bedre og i mindre mængder, at dyrene holdes i mindre enheder, og at dyrenes naturlige behov kan opfyldes, hvilket vil inddrage langt mere friland til alle dyreracer. Naturens tålegrenser for ammoniak er hyppigt overskre-